
HADES
Llibre III · El Tron de les Ombres

ACTE I – LA SORT INVISIBLE

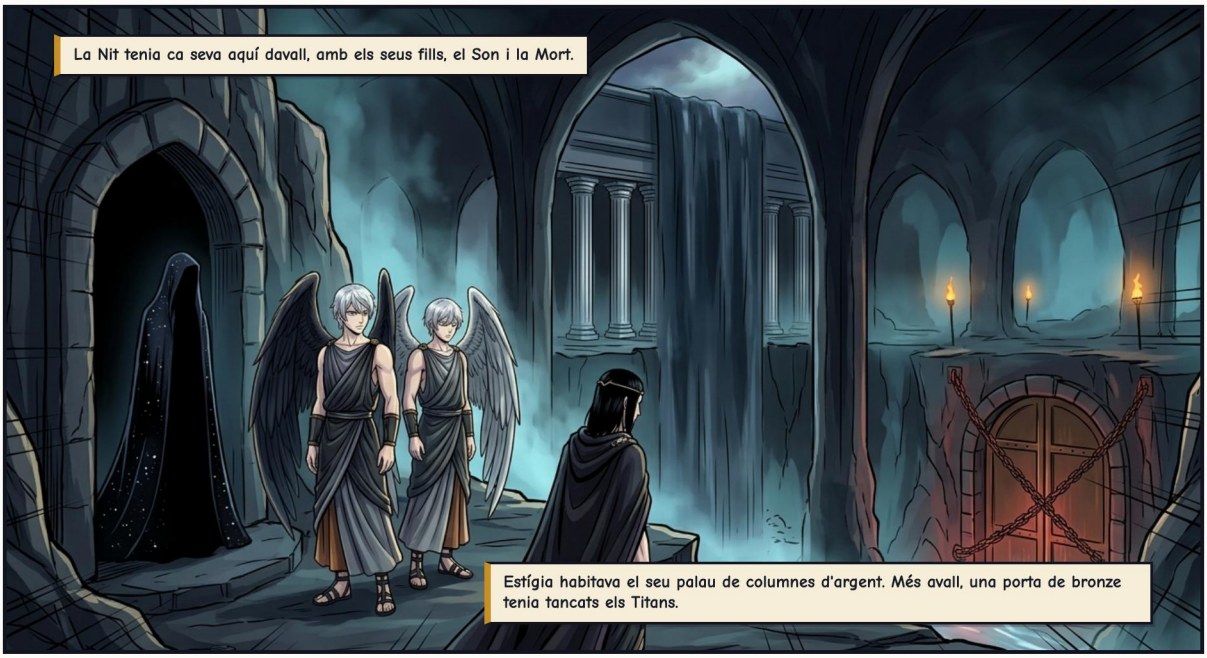
La Nit tenia ca seva aquí davall, amb els seus fills, el Son i la Mort.
Estígia habitava el seu palau de columnes d'argent. Més avall, una porta de bronze tenia tancats els Titans.

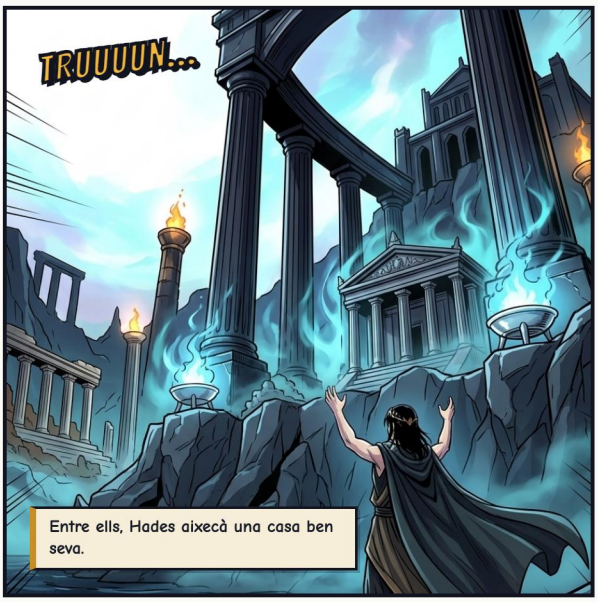
TRUUUUN...
Entre ells, Hades aixecà una casa ben seva.

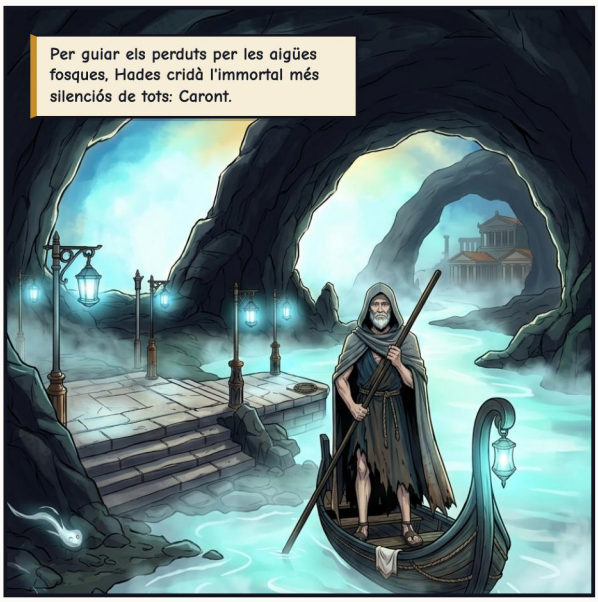
Per guiar els perduts per les aigües fosques, Hades cridà l'immortal més silenciós de tots: Caront.

Cap rei no travessa més aviat que un captaire, Caront. Una moneda per ànima: ni favors ni suborns.

Tracte just, senyor Hades. El meu rem és vostre fins que s'apagui la darrera estrella.

ACTE II – EL CA DE LA PORTA

ACTE III – ELS TRES CAMINS

ACTE IV – LA CORONA SILENCIOSA

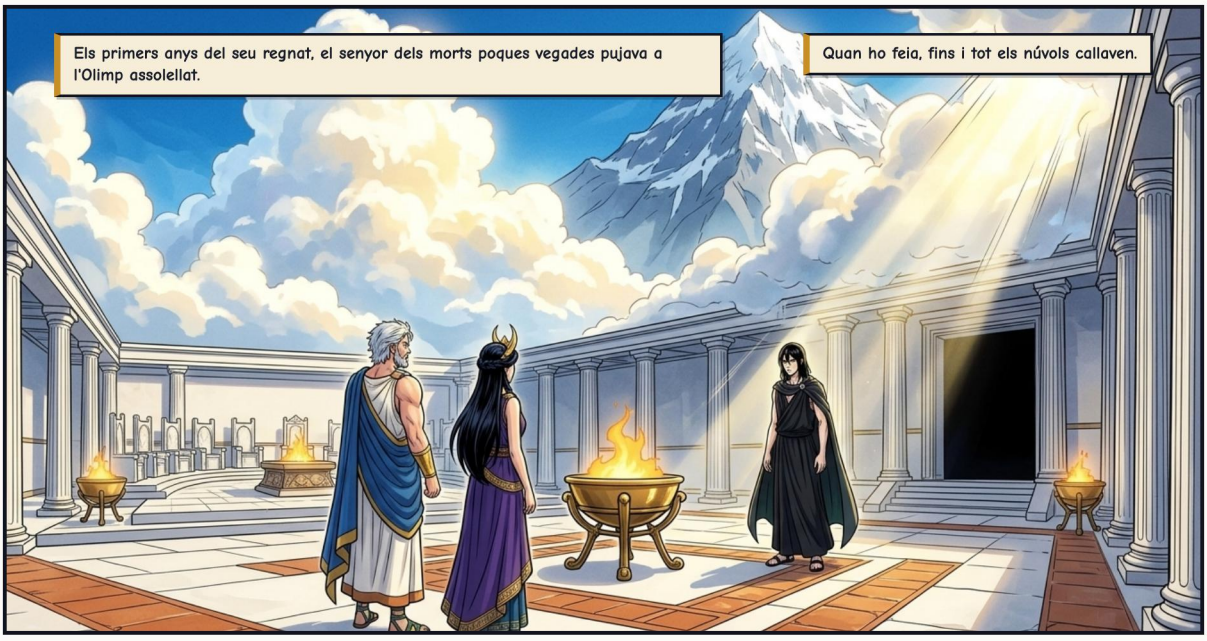

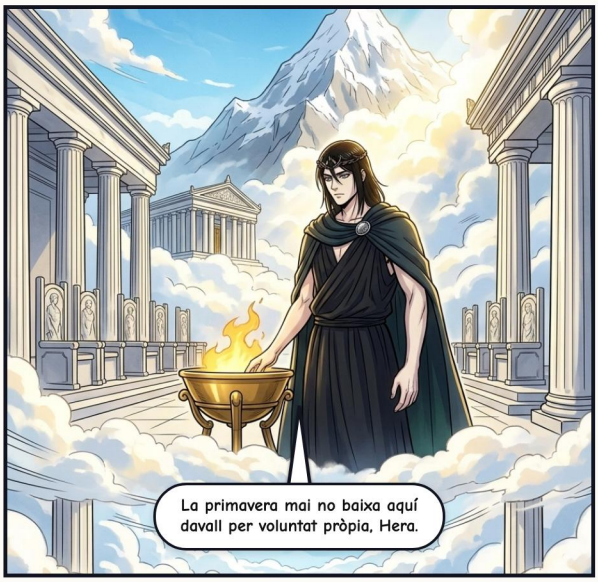

Els mortals tenien por de dir el seu nom.
Per això l'anomenaven Plutó—el Ric, guardià de cada gemma i cada llavor davall la terra.

Cada collita de dalt treia la seva força de la terra fosca que ell guardava davall.

De tots els déus, era el que els mortals més odiaven: cap pregària ni cap ofrena no el podia commoure.

«Més val ser criat d'un pobre davall el sol», diria un dia l'ombra d'un heroi, «que rei de tots els morts.»

Així i tot, els morts tenien el seu repòs i els vius les seves collites. Cada ànima arribava a l'hora.

ACTE V – L'ENCADENAMENT DE LA MORT

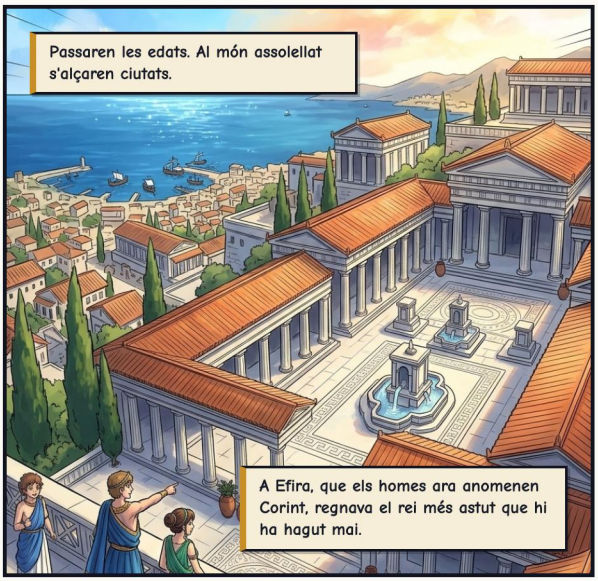

Posa't còmode aquí davall, Mort! Mentre estiguis tancat, viuré per sempre!

Per tota la terra, ningú no podia morir.
Els malalts no trobaven alleujament, ni els vells repòs—i el riu Estígia va emmudir.

NINGÚ NO MOR? IDÒ CAP BATALLA NO ES PODRÀ GUANYAR MAI! ALGÚ HA ENCADENAT LA MORT.
Davall l'Acrocorint, una guerra sense fi: les llances ferien, i ningú no queia.

Set dies, senyor Hades. Ni una ànima no ha arribat al moll. Tànatos ha desaparegut.

Un mortal ha gosat rompre el cicle? Idò l'aniré a cercar jo mateix.

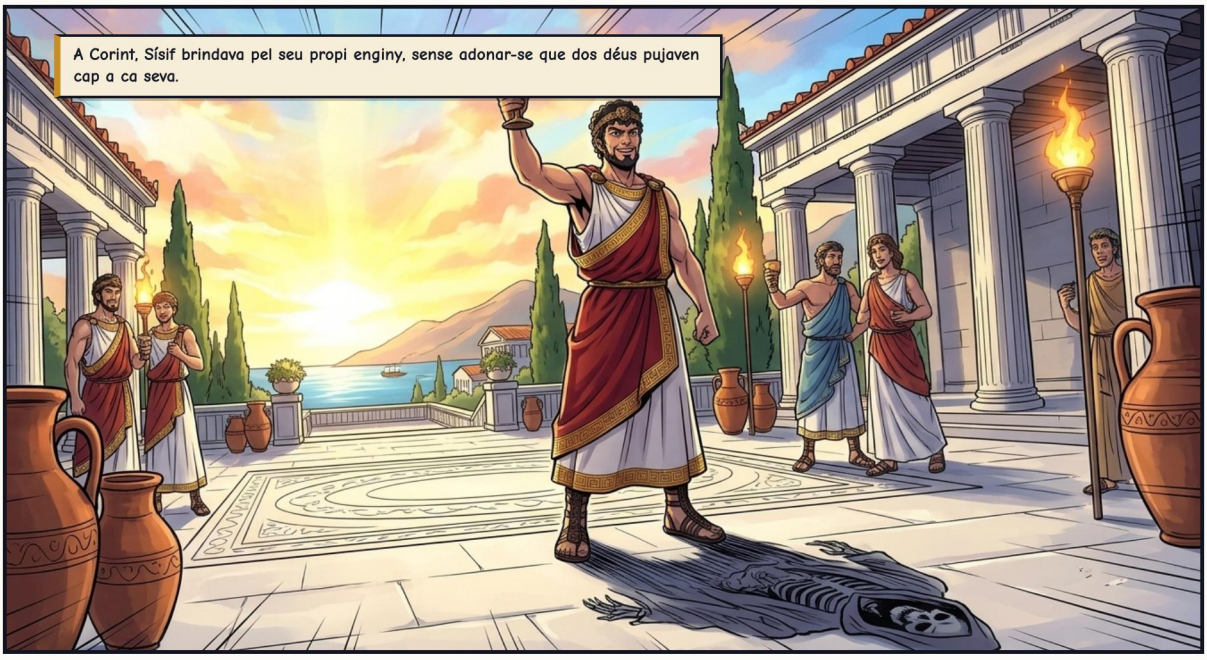
A Corint, Sísif brindava pel seu propi enginy, sense adonar-se que dos déus pujaven cap a ca seva.

Un hi anava sense ser vist, amb l'Elm de la Foscor que li forjaren els Ciclops.

Fet. Les guerres ja poden acabar. El mentider és teu, oncle.
CRANG!!

Perdonau la meva imprudència, senyor Hades. Vaig deixar que l'orgull m'encegàs.

Torna a la teva feina, Tànatos. He de dir unes paraules en privat al rei Sísif.

Totes les torxes de Corint cremaren blaves quan el Rei de l'Invisible entrà dins la llum.
Bon vespre, Sísif. Deus una ànima a ca meva. La teva.

ACTE VI – EL SEGON ENGANY

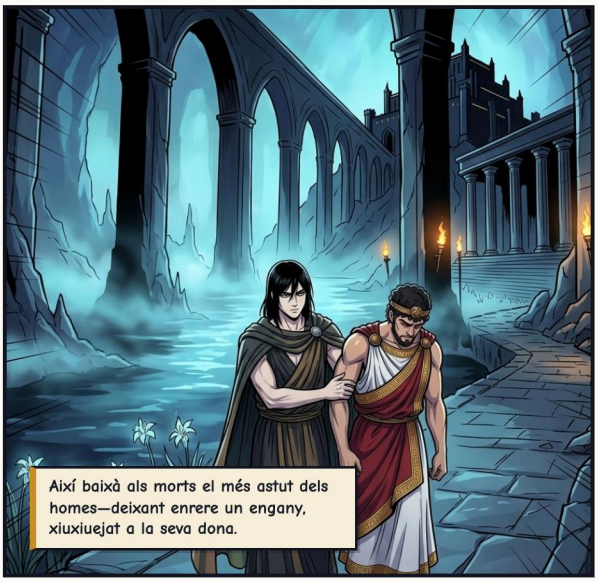

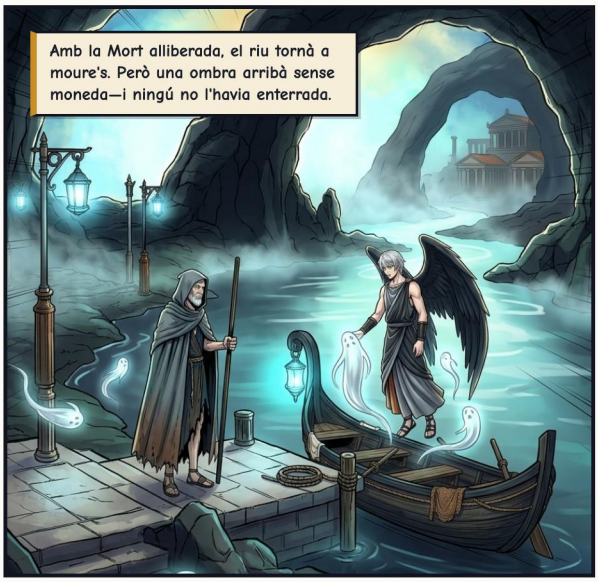

Senyor Hades! La meva pròpia dona m'ha deixat sense enterrar—ni moneda, ni ritus!
Deixau-me tornar tres dies, per avergonyir-la i que faci el que toca.

Fins i tot un mentider té dret als seus ritus. Tres dies. Jura-ho per l'Estígia.

Per l'Estígia, ho jur.

Torna-lo a passar a l'altra riba, Caront.

Per primera vegada, el ca deixà sortir una ombra pel portal.

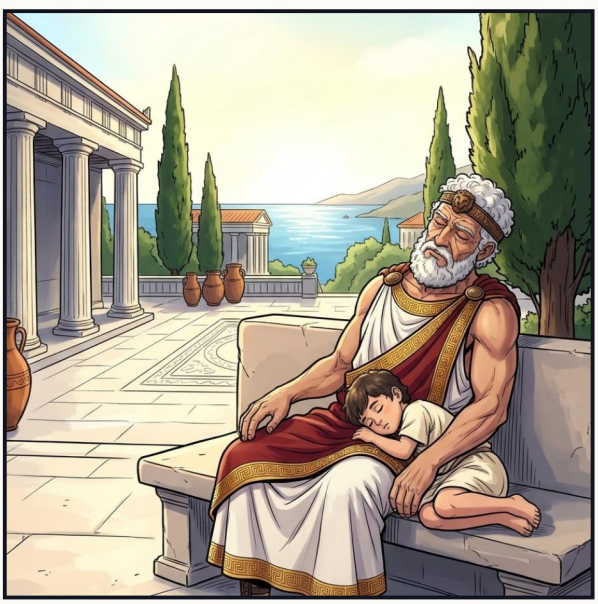

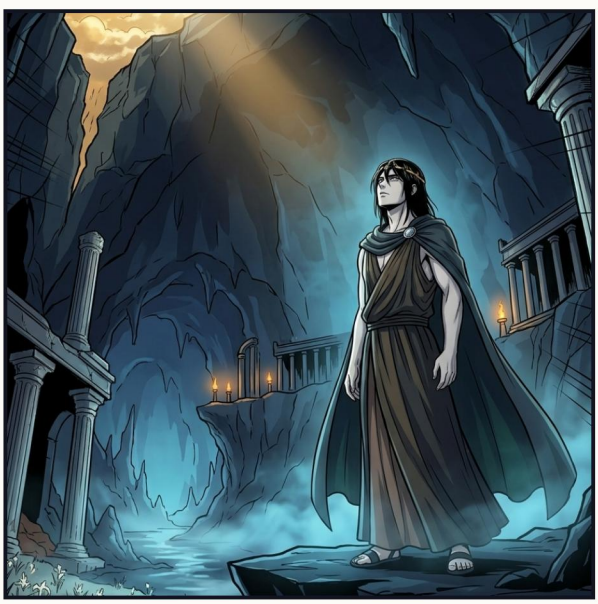

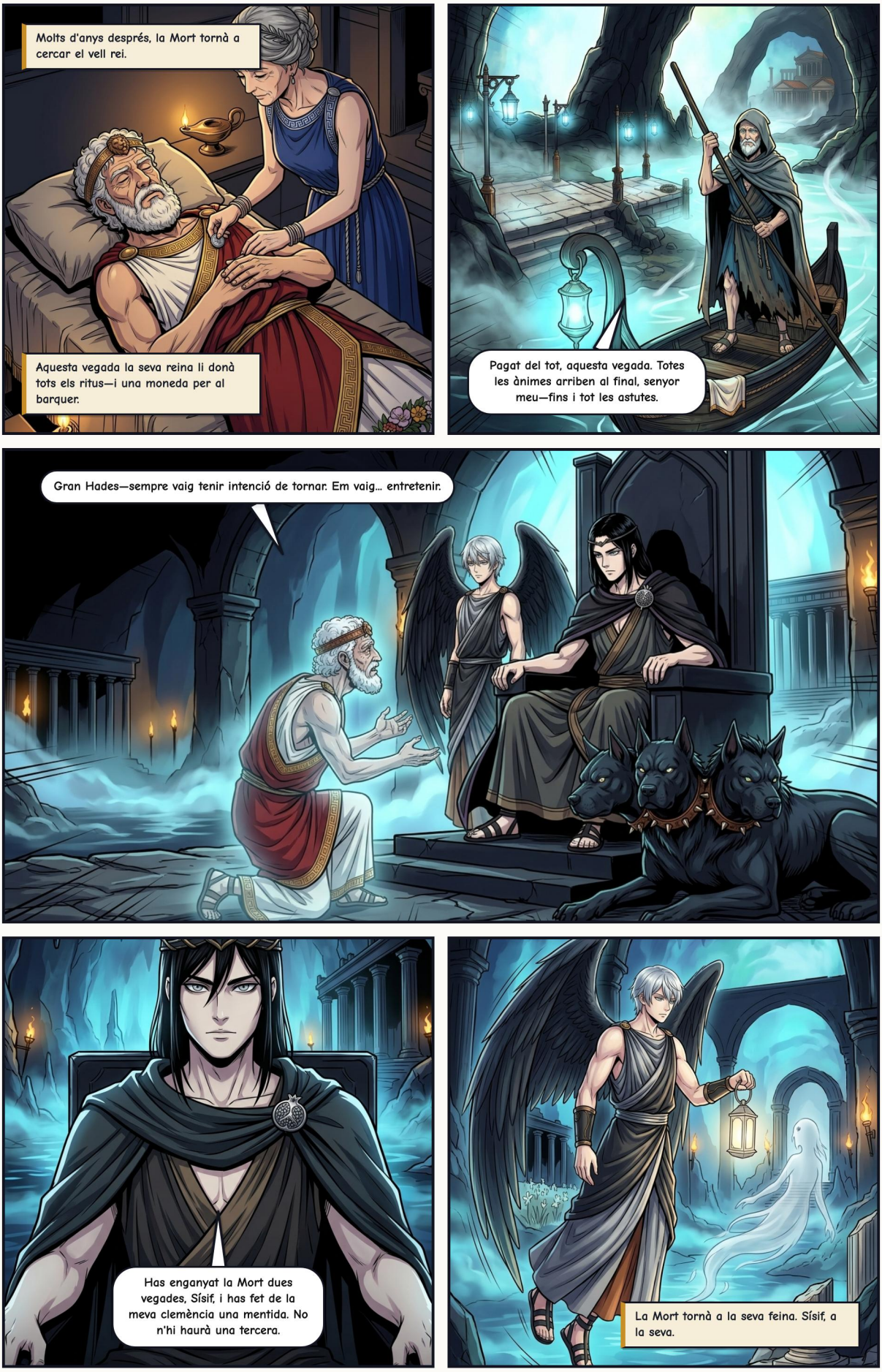
Molts d'anys després, la Mort tornà a cercar el vell rei.
Aquesta vegada la seva reina li donà tots els ritus—i una moneda per al barquer.
Pagat del tot, aquesta vegada. Totes les ànimes arriben al final, senyor meu—fins i tot les astutes.
Gran Hades—sempre vaig tenir intenció de tornar. Em vaig... entretenir.
Has enganyat la Mort dues vegades, Sísif, i has fet de la meva clemència una mentida. No n'hi haurà una tercera.
La Mort tornà a la seva feina. Sísif, a la seva.

Hades no trià ni foc ni espases. Trià un mirall del mateix orgull de Sísif.
Fes rodolar la pedra fins al cim, rei astut. Després cerca un engany que la hi aguanti.
CRRR-BUUUM!!
Sempre a un pam de la victòria. Sempre tornant a rodolar cap al començament.
Volia l'eternitat. Ara la té.

EPÍLEG – LA QUIETUD DE DAVALL

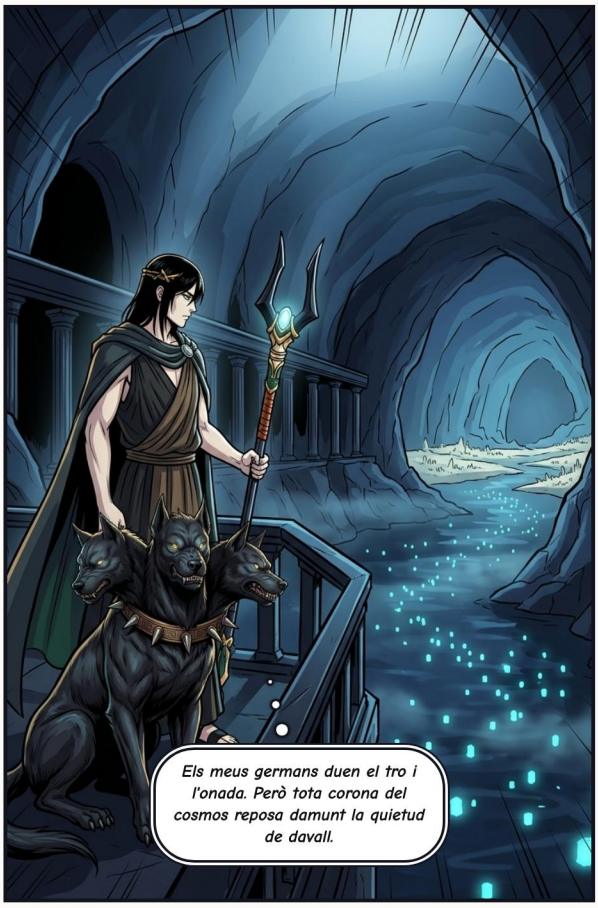

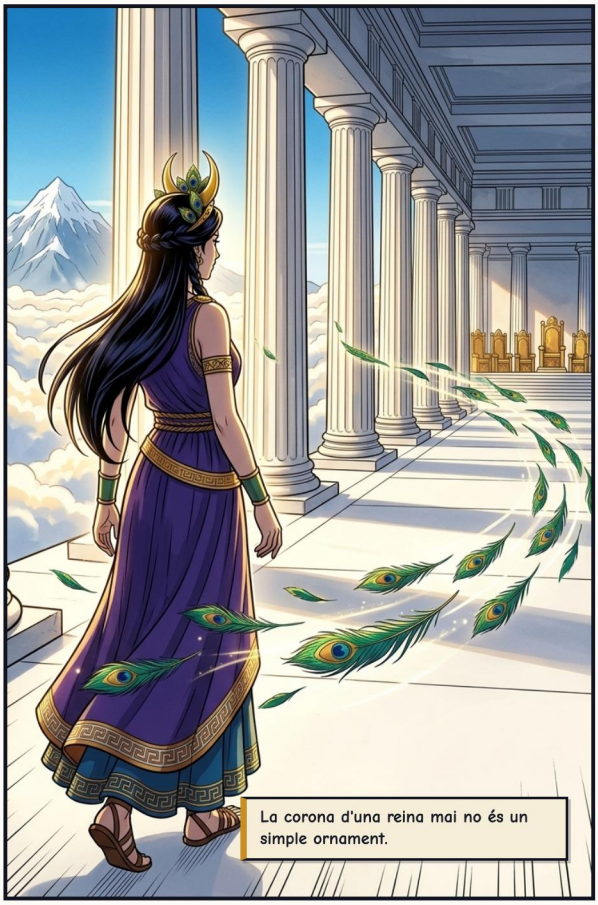

Dins la quietud de davall cada muntanya, el Tron de les Ombres perdura.
Fi del Llibre III · Pròximament: Hera, Reina del Cel

COLOFÓ

Hades: El Tron de les Ombres

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Hesíode (Teogonia); Homer (Ilíada, Odissea 11); Apol·lodor (Biblioteca); Ferècides, fr. 119 (als escolis homèrics); Teògnides; Plató (Gòrgias); Pausànias; Aristòfanes (Les granotes); Virgili (Eneida 6). La construcció del regne, el nomenament de Caront, la doma de Cèrber, el camp de batalla d'Ares, la visita del mateix Hades a Corint, els tres dies de Sísif i el seu jurament per l'Estix, i la moneda de na Mèrope són la versió d'aquesta sèrie; en el relat més antic és Ares qui allibera la Mort i li lliura el rei.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

03-hades_ca.pdf